

ROMÂNIA
TRIBUNALUL COMERCIAL CLUJ
DOSAR NR. 1433/1285/2010
Cod operator date cu caracter personal 11553

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. 2244/CC/2011
Sedința Camerei de Consiliu din data de 7 aprilie 2011
Instanța este constituită din:
PREȘEDINTE - NICOLETA KOŞA
GREFIER - DANIELA POP

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul OLĂNEANU NICOLAE CRISTINEL împotriva părâtei SC FARMEC SA CLUJ, având ca obiect anularea hotărârii AGOA a părâtei din data de 8.04.2010.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului, avocat Ioan Schiau și reprezentanta părâtei, avocat Diana Moldovan.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, reprezentanta părâtei depune achiesarea părâtei la pretențiile reclamantului, respectiv solicită admiserea acțiunii acestuia aşa cum a fost formulată și precizată. Comunică un exemplar din acest înscris reprezentantului reclamantului.

Reprezentantul reclamantului depune note scrise, pe care le comunică reprezentantei părâtei. Solicită instanței să constate că în materia nulității hotărârii AGA, achiesarea părâtului la acțiunea în anulare introdusă ce cel îndreptățit nu poate produce efectul încetării procesului și pronunțării unei hotărâri judecătorești care să constate sau să declare nulitatea hotărârii AGA, cu consecință continuării acestui proces. Solicită a se constata că recunoașterea de către părât a pretențiilor reclamantului sau achiesarea părâtului nu are decât efectul unei mărturisiri și în consecință nu poate produce efectul încetării procesului atât timp cât instanța nu și-a format convingerea fundamentată pe baza stabilirii faptelor că hotărârea atacată este lovită de nulitate.

Reprezentanta părâtei arată că nu înțelege poziția exprimată de reprezentantul reclamantului, părâta solicitând a se constata nulitatea hotărârii AGOA din 8.04.2010. Părâta nu dorește efectuarea unei expertize, pentru ca reclamantul să folosească în alte procese care au loc între aceleasi părți.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând, reține că prin cererea de chemare în judecată înregistrată sub nr. de mai sus, la data de 17 mai 2010, reclamantul OLĂNEANU NICOLAE CRISTINEL a solicitat în contradictoriu cu părâta SC FARMEC SA să se dispună anularea hotărârii adunării generale ordinare a acționarilor din data de 8 aprilie 2010, precum și menționarea și publicarea hotărârii în registrul comerțului și în Monitorul Oficial. Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a arătat că adunarea generală a acționarilor a fost convocată pentru data de 08.04.2010 de către consiliul de administrație al societății, având ca ordine de zi aprobarea bilanțului la 31.12.2009, aprobarea situațiilor financiare la aceeași dată, aprobarea modului de repartizare a beneficiilor și pierderilor pentru exercițiul finanțier încheiat la data de 31.12.2009 și aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2010.

A mai arătat reclamantul că solicită anularea hotărârilor luate întrucât acționarii societății au votat situația financiară la 31.12.2009 deși există indicii și suspiciuni evidente ce țin de necorelarea stocului faptic comparativ cu stocul

ii de audit, ~~
el de al doilea motiv de neîngrijorare
administratorilor societății de a realiza verificarea
I de audit, a situațiilor financiare pe anul 2009 și a raporturilor
te la consiliului de administrație privind activitatea desfășurată în anul
acest refuz creează suspiciunea existenței unei relații de negociere a
utilui raportului de audit, ceea ce a condus la nerespectarea de către
și a regulilor privind deontologia profesională.

La data de 30.09.2010 reclamantul a depus o precizare, completând
ele de nulitate invocate în cererea introductivă în sensul invocării disp.
17 alin.3 din Legea nr.31/1990, arătând că părâta nu și-a îndeplinit
ația de publicare a convocării în unul dintre ziarele de largă răspândire din
itatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

De asemenea, reclamantul s-a prevalat și de disp. art.117 alin.2 din
așa act normativ, apreciind că i s-a încălcă dreptul la informare, întrucât
pozițiile arătate sunt destinate să asigure exercitarea dreptului acționarilor în
st sens pentru participarea avizată a acestora la mecanismul deliberativ care
mează voința socială a societății, dispoziția fiind una cu caracter imperativ și
se incorporate condițiilor obligatorii de validitate a convocării, nerespectarea ei
inducând la nulitatea absolută a hotărârii.

A mai invocat reclamantul și dispozițiile art.120 din Legea nr.31/1990,
rătând că deși o serie de majorări de capital efectuate de părâta au fost anulate
e instanțele sesizate, părâta nu a făcut o redistribuire efectivă a acțiunilor pe
iecăre acționar, astfel încât fiecare acționar, prezent sau reprezentat, să voteze
proportional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, părâta mulțumindu-se să
mentioneze că u se va vota în adunarea generală cu acțiunile anulate sau
suspendate.

În final, reclamantul a invocat disp. art.123 alin.3 din LSC, susținând
faptul că deși s-a stabilit o dată de referință părâta nu posedă un registru al
acționarilor ținut în condițiile legii din care să rezulte fără îndoială la data de
referință stabilită care sunt acționarii îndreptățiti să încaseze dividende și să
voteze în adunarea generală, astfel încât nu se poate aprecia cvorumul și
majoritatea necesară pentru validitatea hotărârilor adoptate la data ședinței.

Precizându-și poziția procesuală prin întâmpinare, părâta a solicitat
respingerea acțiunii ca nefondată și obligarea reclamantului la plata cheltuielilor
de judecată.

Cu privire la pretensele nereguli ale raportului de audit, părâta a arătat că
reclamantul tinde să inducă în eroare instanța cu privire la modalitatea de
întocmire a acestuia întrucât deși recunoaște că raportul de audit ce i s-a
comunicat nu a fost semnat de auditorul societății, confirmând faptul că forma
acestuia nu era cea finală, se prevalează de conținutul acestuia, deși în cadrul
ședinței a fost aprobat raportul de audit în forma sa finală.

Astfel, critica reclamantului nu are nici o justificare legală, atât din
perspectiva arătată, cât și din perspectiva faptului că raportul a fost votat d
78,40% din acțiunile cu drept de vot. În acest sens, părâta a subliniat și faptul
că, în realitate, demersul reclamantului este rezultatul atitudinii consta-
șicanatoare a acționarului minoritar care refuză să accepte hotărârile majorită
acționarilor.

A mai arătat părâta că în situația în care s-ar admite raționamen-
reclamantului s-ar ajunge la concluzia potrivit căreia sanctiunea extren-
-mulării unei hotărâri AGA ar fi incidentă și de căte ori ar exista sin-

nulțumiri sau precum
unării.

Relativ la cel de al doilea motiv invocat de către reclamant, părâmul a arătat se relevă o contradicție flagrantă între susținerile reclamantului care arată că i s-ar fi furnizat informațiile de natură finanțier-contabilă aferente anului 09, iar pe de altă parte critică modalitatea în care auditorul finanțier a realizat raportul de audit referindu-se la aspecte concrete din cuprinsul acestuia.

De asemenea, părâta a precizat că reclamantul susține cu rea-credință uspiciunea existenței unei relații de negociere asupra conținutului raportului de audit, în condițiile în care auditorul finanțier a prezentat acționarilor prezenți unele aspecte necesare pentru clarificarea "oricărei eventuale nelămuriri, expunând în mod transparent modalitatea în care a fost parcursă procedura de audit, iar existența unui raport de audit în formă de proiect nu este de natură a confirma susținerile reclamantului, câtă vreme forma respectivă corespundează unei anumite etape a procedurii, iar documentul finanțier în forma sa finală a fost prezentat acționarilor în cadrul ședinței și a fost aprobat cu majoritatea necesară.

La termenul de judecată din data de 3 martie 2011 reprezentanții părâtei au arătat că în temeiul disp. art.275 C.pr.civ. precum și cele ale art.273 C.pr.civ., înțeleg să achieseze la acțiunea introductivă formulată de reclamant, solicitând admiterea acesteia, iar la termenul de judecată din 7 aprilie 2011 părâta a făcut în scris dovada manifestării sale de voință prin înscrișul depus la fila 49.

Cu privire la achiesarea părâtei la pretențiile reclamantului, instanța reține că achiesarea părâului constă în recunoașterea pretențiilor reclamantului și poate fi obținută spontan sau prin intermediul interogatoriului, putând fi totală, ca și cazul în spătă, sau parțială.

Așadar, în cază sunt incidente disp. art.271 și 273 C.pr.civ.

Având în vedere că dispozițiile legale care reglementează actul de dispoziție manifestat și în prezenta cauză, instanța apreciază că recunoașterea în intregime a pretențiilor reclamantului poate interveni inclusiv într-o acțiune prin care se solicită constatarea absolută a unui act juridic, în acest sens, neputând fi primite susținerile reclamantului conform căroră într-un atare tip de acțiune intervenția instanței de judecată este absolut necesară, întrucât față de manifestarea de voință a părâtei, intervenția instanței, chiar și în cazul în care se pune problema aplicării unei sancțiuni precum cea în spătă, respectiv nulitatea absolută, în condițiile recunoașterii părâmului intervenită pe parcursul judecării litigiului, lipsește de obiect intervenția instanței de judecată, în condițiile în care justiția este sesizată doar în chestiuni litigioase.

În același sens, instanța nu poate reține nici susținerea părâtei referitoare la o eventuală lipsire a actului de efecte prin conivența părților, întrucât o atare înțelegere s-ar impune a fi înălțurată doar în ipoteza în care părțile, de conivență, ar încerca să înălțure efectele nulității absolute printr-o înțelegere de genul celei în spătă, însă în condițiile în care dimpotrivă, reclamantul recunoaște nulitatea actului juridic adoptat, o asemenea ipoteză precum cea susținută de părâtă nu se verifică în spătă.

De asemenea, nu pot fi reținute nici aspectele de ordin procedural invocate în cauză întrucât societatea are legitimare procesuală de a sta în judecată, astfel încât nerecunoașterea unui drept procesual al acesteia, respectiv acela de a achiesa la pretențiile reclamantului, nu are nici o justificare legală, în condițiile în care dispozițiile legale nu fac nici o distincție în acest sens.

Pentru motivele de fapt și de drept arătate, instanța va lăsa act de manifestarea de voință a părătei, sens în care va admite cererea de chemare în judecată precizată și va constata nulitatea hotărârii adunării generale ordinare a acționarilor părătei adoptată la data de 8 aprilie 2010.

În temeiul disp. art.132 alin.10 din Legea nr.31/1990 modificată, va dispune menționarea și publicarea hotărârii judecătoarești.

În temeiul disp. art.274 coroborat cu 275 C.pr.civ., reținând că achiesarea nu a intervenit în condițiile acestui din urmă text de lege, va obliga părăta la plata cheltuielilor de judecată în favoarea reclamantului în quantum de 20,6 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru și timbre judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
H O T Ā R Ă S T E :**

Admite cererea de chemare în judecată precizată, formulată de reclamantul OLĂNEANU NICOLAE CRISTINEL, dom. în oraș Voluntari, Intrarea Vârtejului nr.3G, jud. Ilfov, în contradictoriu cu SC FARMEC SA, cu sediul în Cluj-Napoca, str.Henri Barbusse nr.16, jud.Cluj și, în consecință:

Constată nulitatea hotărârii adunării generale ordinare a acționarilor părătei SC FARMEC SA, adoptată la data de 08.04.2010.

Dispune menționarea și publicarea prezentei hotărârii judecătoarești potrivit dispozițiilor art.132 alin.10 din Legea nr.31/1990 modificată.

Obligă părăta la plata cheltuielilor de judecată în favoarea reclamantului în quantum de 20,6 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru și timbre judiciare.

Executorie.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 7 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,
NICOLETA KOŞA

GREFIER,
DANIELA POP
plecată în C.O. semnează
prim grefierul instanței

Red.NK/MM
Lea /26.07.2011

Nicola Koşa
Daniela Pop